

A vertical split image. The left side shows a man with a beard and grey hair standing in a doorway, looking at a smartphone. The right side shows a person in a white hoodie walking on a street at night, also looking at a smartphone. The background is dark, with some street lights and a car visible on the right.

PIDETÄÄN YHTÄ

TUTKIMUS

elisa | PIDETÄÄN
YHTÄ

YLEISTÄ TUTKI- MUKSESTA

Tiedon keruu toteutettiin heinäkuussa 2017 CINT AB:n hallinnoimassa internetpaneelissa. Tutkimukseen vastasi yhteensä 990 henkilöä, joista 282 on 15-17-vuotiaita nuoria ja 708 vuosina 1999-2005 syntyneiden nuorten vanhempia. Tutkimukseen vastanneet vanhemmat eivät olleet tutkimukseen vastanneiden nuorten vanhempia.

Tässä koosteessa keskitytään 15-17-vuotiaiden nuorten ja saman ikäisten nuorten vanhempien tekemiin arvioihin. Näitä vanhempien arvioimia 15-17-vuotiaita nuoria on yhteensä 526 (syntymävuodet 2001-2004). Vastaajat edustavat asuinpaikkansa suhteen suomalaisia.

Tutkimustulosten luottamusvälit 95 prosentin tasolla ovat nuorten osalta 3.4-5.7 prosenttiyksikköä ja aikuisten osalta osalta 2.6-4.4 prosenttiyksikköä. Virhemarginaali koskee koko nuorten / aikuisten vastaajajoukkoa.

KESKEISET TULOKSET

YLI PUOLET NUORISTA
HALUAISI VIETTÄÄ
ENEMMÄN AIKAA
VANHEMPIENSA KANSSA

Tutkimukseen vastanneilta nuorilta kysyttiin kuinka paikkansa pitävinä he pitävät lauseita: *"Haluaisin viettää enemmän aikaa äidin kanssa"* ja *"Haluaisin viettää enemmän aikaa isäni kanssa"*. Kysymykseen vastattiin viisiportaisella asteikolla, jonka vaihtoehdot olivat: täysin samaa mieltä, samaa mieltä, en samaa enkä eri mieltä, eri mieltä, täysin eri mieltä.

15-17-vuotiaista nuorista 34 % (38 % tytöistä ja 29 % pojista) oli täysin samaa mieltä tai samaa mieltä kumpaakin vanhempaa koskevan väittämän kanssa, 11 % sekä tytöistä että pojista ajatteli vastaavasti ainoastaan äitiä koskevan väittämän kanssa ja 16 % isää koskevan väittämän kanssa (16 % tytöistä ja 15 % pojista). 40 prosenttia ei ollut täysin samaa mieltä tai samaa mieltä kumpaakaan vanhempaa koskevan väittämän kanssa (35 % tytöistä ja 45 % pojista).

JOKA VIIDES NUORI EI
JUTTELE VANHEMPIENSA
KANSSA EDES KYMMENTÄ
MINUUTTIA VIIKOSSA
YHTÄJAKSOISESTI

Nuorilta kysyttiin kuinka usein he tekevät erilaisia asioita vanhempien kanssa (11 erilaista tekemistä, mm. syö yhdessä, juttelee, pelailee, käy elokuvissa). Vastausvaihtoehdot olivat: useita kertoja päivässä, päivittäin, useita kertoja viikossa, viikoittain, muutaman kerran kuukaudessa, kuukausittain, harvemmin, en koskaan.

15-17-vuotiaista nuorista 48 % (45 % tytöistä ja 51 % pojista) arvioi juttelevansa ainakin kerran viikoittain kasvokkain kummankin vanhemman kanssa, 25% (32% tytöistä ja 18% pojista) jutteli viikoittain ainoastaan äitinsä kanssa ja 6 % ainoastaan isän kanssa (3 % tytöistä ja 9 % pojista). Yli viidennes eli 22 prosenttia arvioi, ettei juttele kummankaan vanhemman kanssa viikoittain yli kymmentä minuuttia (21 % tytöistä ja 22 % pojista).

VANHEMMISTA ETÄÄNTYMINEN MONINKERTAISTAA NUOREN RISKIN TUNTEA ITSENSÄ ONNETTOMAKSI

Nuorilta kysyttiin kuinka usein he tekevät erilaisia asioita vanhempien kanssa (11 erilaista tekemistä, mm. syö yhdessä, juttelee, pelailee, käy elokuvissa). Vastausvaihtoehdot olivat: useita kertoja päivässä, päivittäin, useita kertoja viikossa, viikoittain, muutaman kerran kuukaudessa, kuukausittain, harvemmin, en koskaan.

Nuoret jaettiin sekä äitiin että isään liittyvien vastausten suhteen kahteen ryhmään: ne 30 prosenttia vastaajista, jotka tekevät ko. vanhemman kanssa asioita vähiten ja loput 70 prosenttia, jotka tekevät asioita enemmän. Lisäksi nuorilta kysyttiin kuinka paikkansa pitävinä he pitävät lauseita: ”*Kaiken kaikkiaan olen onnellinen*”. Kysymykseen vastattiin viisiportaisella asteikolla, jonka vaihtoehdot olivat: täysin samaa mieltä, samaa mieltä, en samaa enkä eri mieltä, eri mieltä, täysin eri mieltä.

Tulokset osoittivat, että väittämän kanssa eri mieltä tai täysin eri mieltä olevia oli noin 4 prosenttia niiden joukossa, jotka tekevät asioita säännöllisesti sekä äidin ja isän kanssa. Niiden joukossa, jotka tekevät asioita paljon säännöllisesti edes toisen vanhemman kanssa, vastaava osuus oli 10 prosenttia. Sen sijaan niistä, jotka tekevät asioita harvoin kummankaan vanhemman kanssa 22 prosenttia arvioi, että lause ”*Kaiken kaikkiaan olen onnellinen*” ei sovi häneen.

Tutkimuksen toteutti
Prior Konsultointi Elisan toimeksiannosta.

elisa | PIDETÄÄN
YHTÄ